

Gdč. Tilka: Tako storijo oni, ki se zavedajo svoje dolžnosti kot Slovenci. — Pa družba ne pobira samo denarja, temveč tudi druge stvari, ki jih lahko žrtvuje vsak Slovenec, ne da bi pri tem trpel kakršnokoli škodo. Tako na primer nabira tudi že rabljene znamke. To lahko storite tudi ve. Doma imate gotovo mnogo došlih pisem. Od teh odtrgajte — seveda z očetovim dovoljenjem, da ne napravite kakšne škode — znamke ter jih prinesite v šolo in jih oddajte Zofki; ta jih bo nato izročila meni in koncem leta jih pošljem jaz v Ljubljano. Pa tudi še nekaj enakovrednega za nas nabira družba sv. Cirila in Metoda. Ker ste ve vse sladkosnede, gotovo veste, da je čokolada zavita v nek svetel papir. Vsaka izmed vas lahko odstopi družbi ta papirček, in čokolada vam bo boljše teknila, zakaj imele boste zavest, da ste izpolnile svojo dolžnost. Tudi te papirčke oddajte Zofki.

Zofka: Jaz ga imam doma že cel kup. Nabirala sem ga že dlje časa, ker mi je všeč.

Gdč. Tilka: Tudi tega prinesi in lahko začnemo takoj.

(Zunaj se začuje šolski zvonec.)

Gdč. Tilka: Tako hitro preteče čas, kadar govori učiteljica učenkam v srce. Upam, da ta ura ni izgubljena. Ve veste sedaj nekaj o družbi in me vse jo hočemo podpirati. Deklice, na delo!

Albina: V imenu celega razreda vas zahvaljujem, da ste bili tako dobri in nas poučili o družbi sv. Cirila in Metoda.

Vse: Hvala.

Gdč. Tilka: Torej naprej! Narod brez šol je narod brez bodočnosti.

(Zastor pade.)

Vrtnar.

*Vsejal je loko seme
široko in debelo,
ki kmalu v srčno radost
mu kliti je začelo.*

*„Vijolica bo zrasla
zelena in visoka,
da cvet se bo dotikal
nebeškega oboka!“*

*A zdaj — poglej ga spaka!
Kje je vijola tista?
Ni je . . . Le buča plazi
po tleh se trdolisti.*

Fr. Kolednik.

